

Hvem var Helge Schultz-Lorentzen?

Helge Schultz-Lorentzen (1927-2001) var søn af Henning Schultz-Lorentzen (1901-1995) og Else Kristine Kunckel (1905-1983). Hans bedstefar var Christian Wilhelm Schultz-Lorentzen (1873-1951). Han kom til Grønland i 1929 som toårig, hvor hans far gjorde en åndelig karriere, ligesom hans bedstefar havde arbejdet der fra 1898 til 1912. Han voksede oprindeligt op i Nuuk. I 1931 flyttede familien til Maniitsoq, før de i 1934 vendte tilbage til Nuuk, hvor hans far senere blev provst i Grønland. Som et resultat voksede Helge Schultz-Lorentzen op med grønlandsk som modersmål.

Efter endt skolegang gik Helge Schultz-Lorentzen på lærerhøjskolen på Frederiksberg, hvor han tog eksamen i 1953, og blev derefter lærer i København, inden han året efter vendte tilbage til Grønland. Der blev han først lærer på Ilinniarfissuaq og gymnasiet i Nuuk. Den 3. januar 1958 blev han gift med fysioterapeuten Lone Gad (* 1938), datter af overlægen Ulf Gad (1908-1990) og hans hustru Aase Tryde, i Nuuk. I 1958 blev han leder af Efterskolen i Aasiaat og 1961 skoleinspektør i Qaqortoq. Fra 1966 til 1967 var han kortvarigt skolerådgiver ved Grønlandsministeriet.

I 1982 gik Helge Schultz-Lorentzen på pension og bosatte sig i Danmark. Samme år fik han dog til opgave at oprette Grønlandssekretariatet for Danmarks Nationalmuseum, hvor han fik til opgave at overføre grønlandske museumsgenstande til Grønlands Nationalmuseum og fremme samarbejdet mellem danske og grønlandske museer. Mellem 1985 og 1998 var omkring 27.000 genstande allerede blevet overført.

Fra 1990 til 2000 var han formand for Det Grønlandske Selskab, hvor han siden 1983 havde siddet i bestyrelsen. Han har desuden siddet i bestyrelsen for Arktisk Institut siden 1987 og siden 1983 i Foreningen Grønlandske Børn. I 1990 blev han desuden medlem af Den Grønlandske Kirkesags forretningsudvalg.

Helge Schultz-Lorentzen var forfatter til flere bøger, herunder bogen Julianes-Haab i 1993. Qaqortoqs bebyggelsehistorie 1775-1950, Qaqortoqs byhistorie. Han skrev også artikler i magasiner og aviser. For sine tjenester blev han udnævnt til Ridder af

Dannebrogordenen i 1982 og blev tildelt Nersornaat i sølv den 14. november 1997 efter sin endelige pensionering. Han døde fire år senere i en alder af 74.

Kilde: Wikipedia